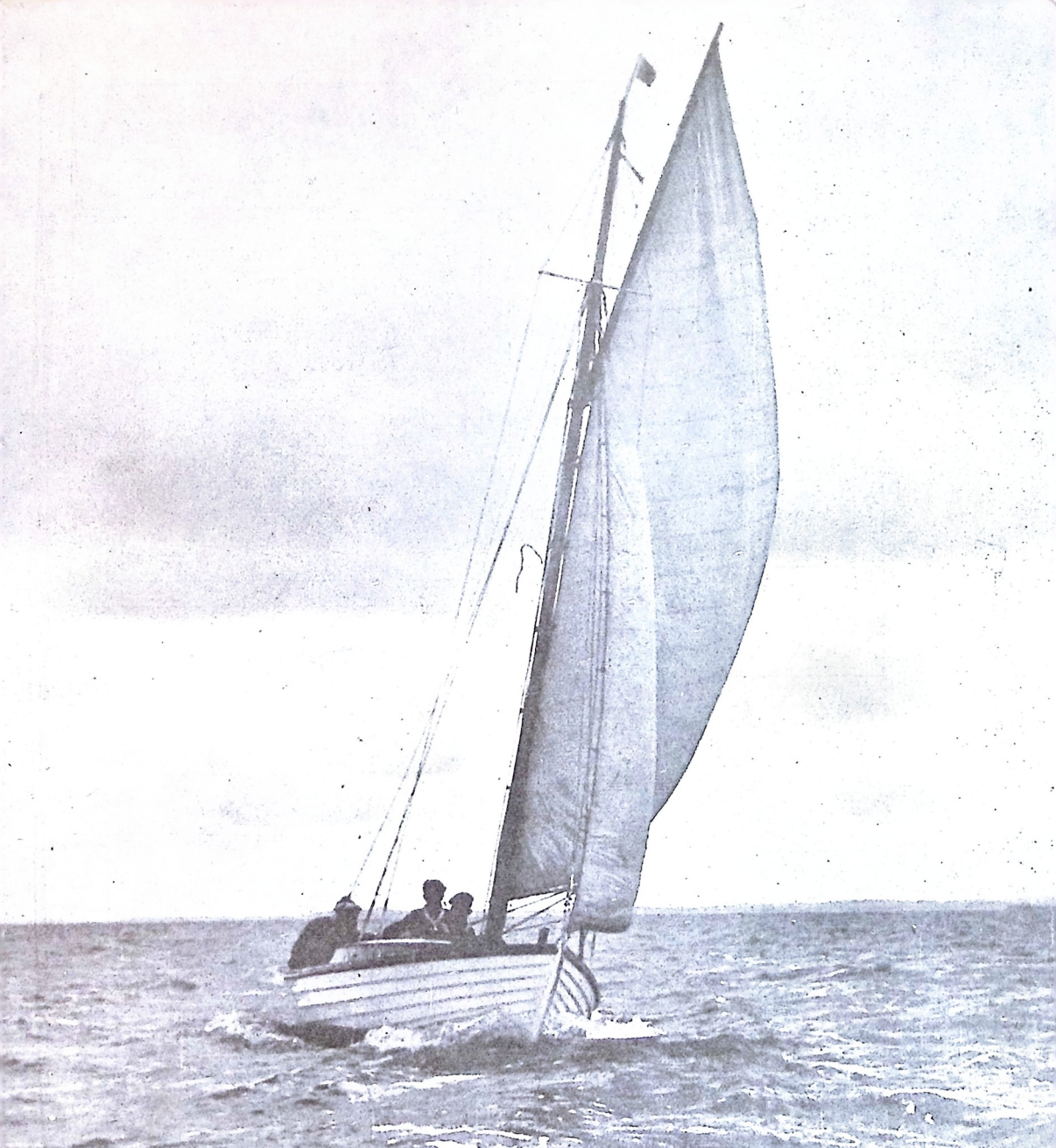




Spejdernes Magasin

September 1941

Nr. 7

25. Aargang

Enhver Spejder
bør eje

Den lille Spejderbog

En uundværlig Hjælper
til alle Spejderopgaver

Faas paa Depotet

Pris Kr. 1.75



BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Har du søgt i Øst og Vest,
hvilket Bogtryk der er bedst,
hviskes der ved Baalet:
»Greisen, det er Maalet».

sæ'fø'lig



DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALÆ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, København K.
Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN
for Ulve og Spejdere.

SPEJDERSPORT
for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:
Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2¹, København K.
Telf. BYEN 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbh. K. - Tlf. *C. 10493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpsets Prøver
Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

»Patruljearbejdet«

Pris Kr. 1.00

Spejdernes Magasin

September 1941

Nr. 7

25. Aargang

PAA VANDRING



med Dannebrog gennem Danmarks Land

VED LEJR- BAALET

PAA MINE TURE

i Sommer har jeg truffet mange Spejdere, og jeg fik et levende Indtryk af, at vore Landeveje, Skovveje og Stier har været betraadt af Tusinder af Spejdere paa Vej til eller fra Lejr.

Jeg boede en Del af Ferien hos *Jens Hvass* i Rold Skov, og alene i den Skov laa der tre Troppe: 1. Klampenborg, Hardeknud Trop fra Aalborg og 1. Herning Trop, og jeg havde Lejlighed til at være med ved Troppenes fælles Lejrbaal en Aften.

Da jeg i den sidste Del af min Ferie var paa Vandretur med min egen Trop i Nordvestsjælland, traf vi først en Patrulje Spejdere ved Stenstrup, og nogle Dage senere Kong Eriks Trop, Helsingør, ved Dragsholm. Vi laa selv i Lejr der, og det viste sig, at Godsejeren havde været Spejder og deltaget i »Jublolejren« i 1927 i Stockholm. Ja, og da vi skulde bese selve Slottet, som nu er »Herregaardspension«, præsenterede Direktøren sig for mig som tidligere Tropsfører fra Assens, og han havde været med i »Jamboreen« i 1924 paa Ermelundssletten.

Vor Tur endte i Kallundborg, og da vi satte os ind i Toget, dumpede vi ned lige midt i en Del af Midtjyske Divisions Førere, som var paa Vej til »Gilwellkursus« paa *Storedam*. — Jo vist har der været Spejdere paa Farten i Aar.

SØSPEJDERNES LEJR

vil I finde beskrevet i en særlig Artikel. Den laa ved Kongsøre Skov ved Isefjord, men da jeg passerede Stedet paa min Tropstur, var Søspearjerne desværre allerede draget hjem. Men en pragtfuld Lejrplads har det været ved Fjord, Skov og Strand.

AT »ESBJERG« OG »SØNDERBRO«

har ligget i Lejr ved Svejebæk, har jeg faaet at vide blandt andet ved en Indberetning fra Politimesteren i Silkeborg — det var en Takkeskrivelse.

Der opstod ved Gnister fra et Tog en større Brand, hvor disse to Troppe deltog i Slukningsarbejdet og fik Lejlighed til at yde god Hjælp. Læs derom andet Steds i Bladet.

ALDRIG GIV TABT

er et Spejder-Motto. Forleden læste jeg i »Nationaltidende« om en Skipper, som havde vist, at han levede efter dette Motto. Artiklen hed: *Han gav aldrig op*, og her er Beretningen:

»Til en af vore mindre Havne indkom fornylig en dansk Skude med to Mand om Bord, Skipperen og en Skibsdreng: Kun med største Besvær fik Skipperen Skuden manøvreret ind, han nærmest laa paa Dækket og passede Roret. For en Bom var faldet ned over ham og havde ramt ham saa haardt, at han var blevet delvis lam i Underkroppen. Han havde ogsaa voldsomme Smerter. Men da Drengen var helt ukendt med at manøvrere paa egen Haand og vel ogsaa var forvirret over Ulykken, slæbte Skipperen sig hen til Roret og manøvrerede til nærmeste Havn. Han gav ikke op, og han signaliserede heller ikke efter Hjælp hos andre Skuder eller Skibe. Han klarede sig saa godt, som han kunde. Og han klarede den! Selv om han i Ambulance maatte føres til Sygehuset, saa snart han var i Havn.

Der er noget i en saadan Optræden, som imponerer. Skipperen synes vel, at han kun har gjort det selvfølgelige ved efter Evne at klare for sig selv og sin Skude. Men vi andre erkender, at her staar man endnu en Gang overfor den stærke, selvhjulpne, aldrig klynkende Type af Mænd, som dansk Søfart altid var rig paa. Man føler sig glad over at være Landsmand med saadanne Typer.

Men der ligger ogsaa et Eksempel i en saadan Optræden. Det gælder om ikke at give op i haarde Tider, men at bide Tænderne sammen og klare sig igennem ved egen Hjælp. Der er muligvis andre Skuder i Nærheden; men de er ogsaa ude i Storm og maa klare for sig selv. Det gælder den enkelte og det gælder Folkene: at man maa have Viljen til at klare sig selv saa godt man overhovedet kan, selv om man føler sig svag og saaret. Kun paa den Maade klares Skuden i Havn.«

Ori Holm

Spejdere bekæmper Skovbrande

Den tørre Forsommer gjorde Faren for Skov- og Hedebrande stor, og mange Steder i Landet blev store Arealer Skov og Hede Flammernes Bytte, dels paa Grund af uforsigtig Omgang med Ild og Tobaksrygning og dels med Toget som Brandstifter.

Den 8. Juli ved Middagstid antændte Toget Plantage og Hede paa 4 Steder mellem Silkeborg og Svejlbæk, og i den friske Blæst bredte Ilden sig hurtigt, idet den ofte sprang flere Hundrede Meter og antændte nye Steder; paa det Sted, hvor Ilden havde kraftigst fat, ved det gamle Vandrehjem og Musæum »Taterhytten«, rasede den en hel Plantage og et stort Areal med Hede og Smaakrat, ligesom »Taterhytten« og en Gaard blev antændt og nedbrændte til Grunden.

Branden kunde ses vidt omkring, og ret hurtigt kom Brandvæsenet til Stede og tog, sammen med Egnens Befolkning, Spejdere, FDF'ere, Militær, ialt ca. 1000 Mand, fat paa Slukningsarbejdet.

1. Esbjerg Trop, der laa i Lejr paa Silkeborg Spejdernes Lejrplads, »Aakrogen«, observerede snart Branden og lod sig færgе over til Svejlbæk og meldte sig til Assistance, ligeledes blev 100 FDF'ere fra Instruktionslejren paa Bethaniasletten ved Julsø færgет over for at hjælpe til med Slukningsarbejdet.

Spejderne og FDF'erne gjorde et udmærket Stykke Arbejde ved Branden, de mindre Spejdere hjalp med at flytte truede Brændestabler og flytte Bohave ud af Gaarde, der var truet af Ilden, medens de større Spejdere og FDF'ere blev forsynet med Skovle eller lange Grene til at bekæmpe Ilden med, de blev saa sendt op i Bakkerne, hvortil Ilden nu havde bredt sig. En Del blev senere pr. Banecykler og Brandbiler transporteret til Sejs for at bekæmpe en anden Brand. Her lykkedes det ret hurtigt ved Pløjning af Brandbælter at faa Ilden under Kontrol.

Hen under Aften var Ilden under Kontrol, men det ulmede stadig rundt om i den tørre Lyng og i Granplantagerne.

1. Sønderbro Trop, der var paa Vandretur i Jylland og laa i Lejr ved Silkeborg, hørte, da de vendte hjem fra en Tur i Skovene, om Branden og sendte Bud til Politistationen og tilbød deres Assistance, og de blev saa anmodet om at afløse Brandvæsenet Kl. 21 med saa mange Spejdere som muligt, for at overtage Brandvagten om Natten sammen med Egnens Befolkning.

Spejderne blev nu fordelt paa forskellige Po-

ster, og da det stadig blæste en Del, fik de en livlig Nat. Af og til blussede Ilden op et eller andet Sted, og der maatte saa tages fat, for at den ikke igen skulde brede sig, det var ofte et haardt og varmt Stykke Arbejde, idet der ikke var tilstrækkeligt med Skovle og Spader, saa der maatte arbejdes med Granstokke o. l.

Hen under Morgen kom Afløsningen, og Spejderne travede saa trætte og røgsværtede tilbage til Lejren ved Silkeborg, hvor Havregrød og Vaskemidler snart friskede Spejderne op efter den anstrengende Nattevagt.

Politimesteren i Silkeborg skriver følgende den 9. Juli:

»For den store Hjælp, som i Gaar og i Nat blev ydet af danske Spejdere og FDF'ere til Bekæmpelse af de store Skovbrande ved Svejlbæk, udtaler jeg herved overfor Dem til videre Bekendtgørelse for de paagældende Korps min bedste Tak og Anerkendelse.

N. P. NIELSEN.«

Saafermt andre Spejdere end de foran nævnte enkeltvis, i Patruljer eller Troppe hjælp med til at bekæmpe Skovbrandene ved Svejlbæk, har de hermed Myndighedernes Tak for deres Beredvillighed og Hjælp.

Paa Teglgården i Gl. Skørping ved Rold Skov laa 1. Ebeltoft Trop i Lejr. Til Gaarden hører en Del af Rold Skov, og en Aften fløj nogle Gnister fra en Kvasbunke, efterladt af nogle Banearbejdere, over i Skoven, og Ilden fængede i de tørre Træer. Brandfogden blev alarmeret, men samtidig gik Spejderne i Gang med at bekæmpe Ilden med Skovle og Spader. De slog Flammerne ned og kastede Sand paa de glødende Emmer. De udførte hurtigt et energisk Slukningsarbejde, som vakte Beundring blandt Omegnens Beboere, der ilede til Brandstedet.

Hvis Spejderne ikke havde været der, vilde der antagelig være brændt c. 25 Tdr. Land Skov, og maaske vilde Flammerne have antændt Teglgårdens tørre Rugmark, og mellem den og Gaarden er der kun en knastor Græsplæne. Da Falcks Brandvæsen ankom, havde Spejderne udført den væsentlige Del af Slukningsarbejdet, og nu blev der slukket efter med Vand. Det brandhærgede Omraade blev takket være den hurtige Hjælp kun c. 1 Td. Land Skov.

B. J.



»Aalborg-Jolle« — det ideelle Patruljefartøj.

Søspejder KORPS-LEJREN

ved Kongsøre

af KNUD KIELER, Patruljefører for
den vindende Patrulje

»Søløverne«, Aalsgaarde

Ja, det var vel nok en Lejr, en ideal Søspejderlejr, vi dér havde, en Sejr for Søspejderbevægelsen og for vor Overlevelse, der magtede at gennemføre den saa straalende godt. Henved 100 Søspejdere fra alle Landets Kanter laa samlet paa maaske Danmarks smukkeste Lejrplads, Sandskredet i Kongsøre Skov, for at henleve en Uge i Pagt med Storm og Hav og Sol og Regn. Mange af vore Søspejdertropper var forhindret i at møde ved Sejladsforbud, men mange var mødt. Der var Aalborgspejderne med deres 3 dejlige Aalborgjoller, Aalsgaarde med endnu en Aalborgjolle, et 6-Aarers Rofartøj og 7 blaahvide Kajakker, 1. Københavns med Kutteren »Glentene«, »Piraterne« fra Helsingør med »Lars Kruse«, »Havmændene« fra Skovshoved med 2 Juniorbaade, »Palle« og »Panka« og et 4-Aarers Rofartøj, den nylig oprettede Holbæktrop med et 6-Aarers Rofartøj og endelig »Gry« fra København med 2 Kragejoller, »Taterat« og »Tatra«, og et stort 10-Aarers Rofartøj, ialt 10 Sejlbaade, 4 Robaade og 7 Kajakker, en hel Flaade. Efterhaanden som Troppene ankom, klarede de Skibene op og indrettede sig i Lejren.

Lejren var formet som en Trænings- og Instruktionslejr, hvor der ikke blev megen Tid til overs til Driv og Leg, og det var kun godt det samme. Træningstiden var delt mellem Øvelser til Lands og til Vands; vi trænede i alt indenfor Sejlads, Roning og Svømning, medens Træningstiden i Land optoges af Boldlege, Øvelser i Signalering og Kast med Redningsreb. Desuden var der en spændende Skattejagt, et Orienteringsløb, Øvelser i Kortskitsetegning, og lad os nu ikke glemme den herlige Terrænleg, der var mægtig fint tilrettelagt og kunde gennemføres uden Uheld af nogen Art.

Denne Forening af Sø- og Landspejdersport er helt rigtig og nødvendig, ellers risikerer Søspej-

dertroppene at blive en Slags alm. Sejlklubber for Juniores — og det skal vi jo ikke være. Vi skal være all round uddannede i al Slags Spejderidræt og navnlig vogte om den rette Spejderaad, Kammeratskabets og de store Idealers Aand, der har endnu lettere ved at udvikles i en Søspejdertrop end i en Landspejdertrop. At være Søspejder vil faktisk sige at være Landspejder med det værdifulde Plus i Retning af Sammenhold og Kammeratskabsfølelse, som Tilknægtningen til Søen uvilkkaarlig giver.

Dagene gik, ja de gik alt for hurtigt, men de gik altsaa for en stor Del med ustandselige og lærerige Øvelser til Lands og til Vands — og saa var der de uforglemmelige Lejrbaal, der samlede mange af Egnens Beboere; en Aften fik vi oven i Kobet Besøg af K. F. U. M.-Spejderne, der laa i Lejr i Nærheden, hvilket straks gav Anledning til Kappelstrid om den bedste Underholdning, der vist klarede lige godt af begge Parter; dog maa vi vel indrømme, at med Hensyn til at synge var »de grønne« vore Overmænd.

Op der var jo ogsaa den dejlige Tur til Holbæk, hvor vi deltog i den derværende Sejlklubs Onsdagskapsejlads; desværre var der næsten ingen Vind, hvilket ogsaa førte til, at vi kom meget sent hjem til Lejren. En anden Dag ankrede Marinens Øvelseskutter »Svanen« op udenfor Lejren, og vi fik Lov til at komme om Bord i to Hold og prøvede, hvordan det er at bakse med Sejlene i et stort Sejlskib.

Men Lejrens største Oplevelse var dog den store Heldaagstur Øst om Oro og ned til Torpedostationen ved Bramsnæsvig. Her skaffede vi og overværede derefter Afskydningen af en Torpedo og fik et Kig ind i Torpedoen Maskineri. Derpaa marcherede og roede vi ned til Langtved Færgekro, hvor Korpsset bød os paa (ægte) Kaf-

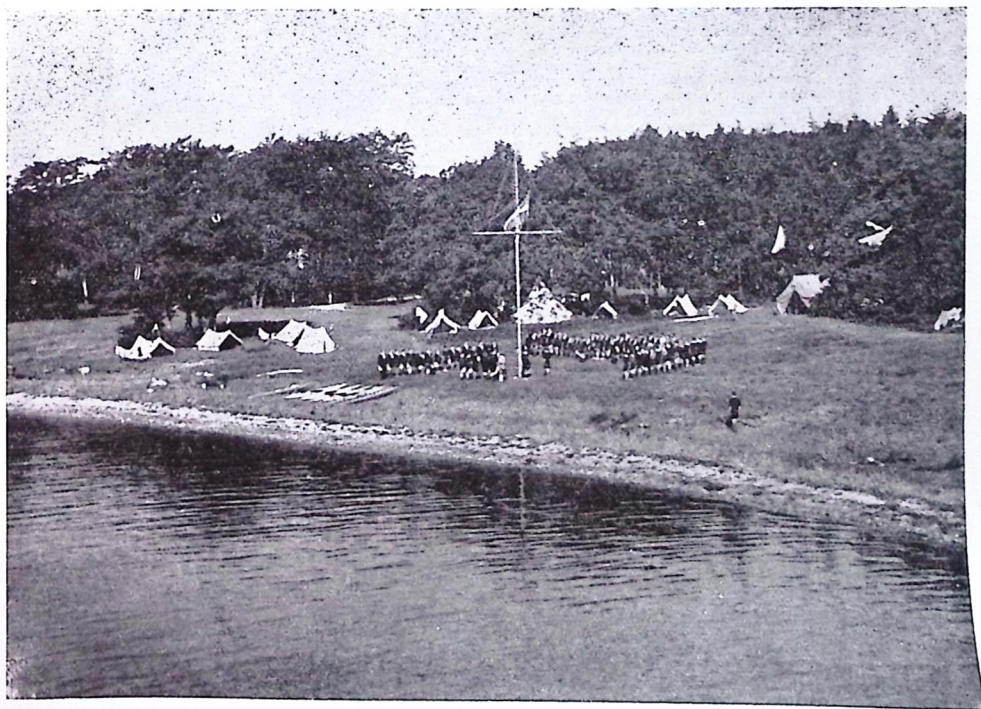
(Fortsættes nederst Side 116)



»Glenten« udfor Lejrpladsen.



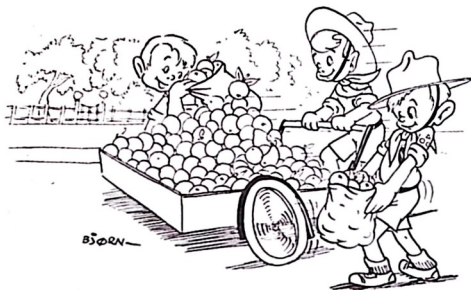
»Aalborg-Jolle« paa Øvelsessejls.



Sospejder Korpslejren paa »Sandskredet« ved Kongsøre. — Aabningsparaden.

145.000 Kilo Marmelade

Den Frugtindsamling, som »Danske Kvinders Samfundshjælp« satte i Gang i Fjor, skaffede Frugt til 145,000 kg Mar-



Bare det kan være der!

melade, som uddeltes til Familier, der ikke havde Raad til at købe Marmelade selv.

Ogsaa i Aar hjælper Spejderne med at samle Frugt ind, og alle Troppe maa tage et Tag med for at ingen Frugt skal gaa til Spilde.

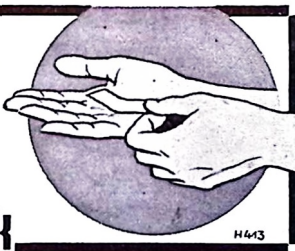
Rygsække og Tropskærrer maa i Gang.

Sidst, I brugte dem, var det for jeres egen Glæde. Brug dem ogsaa i Arbejdet for at hjælpe og glæde andre.

»Saml Sommerens Grøde
til Vinterens Føde«.

Ikke mindst her

viser det elastiske Hansaplast sin Overlegenhed. Hvis man vil forbinde denne Skramme paa sædvanlig Vis med Gaze, blev det en generende og besværlig Forbinding. I Sammenligning hermed er Hansaplast let og behagelig. Hansaplast sidder urokkelig fast, giver - paa Grund af sin Elasticitet - Haanden fuld Bevægelsesfrihed, generer overhovedet ikke under Arbejdet, ja, det kan endda taale at komme i Vand. Små Rifter er saa almindelige. Derfor bør man altid have en Pakke Hansaplast i Huset.



Hansaplast-elastisk

Søspejderne

(Fortsat fra Side 114)

fe med Basser til. Hjemturen blev haard, saa haard, at flere af Fartøjerne grundstødte paa Orø, medens andre maatte tages paa Slæb af en af Marinens Motorbaade. Aalborgjollerne viste sig under denne haarde Sejlads som de ideele Søspejderfartøjer, idet de klarede sig bedst af alle Baadene, selv om der nok vankede nogle vaade Trøjer til de ombordværende. Det var en rigtig Mandfolketur.

Lejrens sidste Dage stod i Konkurrencernes Tegn; der var Kapsejlad, Roning, Svømning, Signaler og Kast med Redningsreb. Søndag Formiddag var der Opvisning for Egnens Folk, og om Eftermiddagen Afslutningsparade med

Præmieuddeling. Derefter brød vi Lejren, og ved Afskeden følte vi alle det vemodige, der er ved at skilles fra alle de Kammerater, man har fundet sig i Løbet af de 8 uforglemmelige Dage.

Til Slut føler jeg Trang til at fremhæve Lejrens udmærkede Tilrettelægning og program-mæssige Gennemførelse, som vi kun kan takke Ledelsen for. Tage og Niels med samt deres Hjælpere har her præsteret et kæmpemæssigt Arbejde, dobbelt stort i Betragtning af de yderst vanskelige Forhold for Sejlads og Proviantering.

Gid det maa lykkes til næste Aar igen at gennemføre et ligesaa vellykket Søspejderstævne i de sonderjyske Farvande under mere fredelige og normale Forhold for Sejlads end i Aar, og med mange flere Deltagere.

Knud Kieler.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 7

SEPTEMBER

1941

Lyt her, oh Ulve.

Billedet paa næste Side af de finske Ulve, som jeg fandt i et finsk Spejderblad fornylig, giver mig Lyst til at fortælle jer lidt om andre Ulve og os. Der er nemlig mange andre Ulve end Ulvene i vort Korps og i vort Land. Der er Ulve i mange andre Lande.

At der er Ulve i Danmark, der ikke hører hjemme i Det Danske Spejderkorps, ved I sikkert, for I har alle set K. F. U. M.s grønne Ulve. I har maske endog haft en eller anden Øvelse med dem. Hvis ikke, skulde I se at faa jeres Fører til at faa en Øvelse i Stand med dem nu i Efteraaret, saa I kan lære dem at kende, og saa I kan opdage, at de er akkurat som I.

Maaske ved I ogsaa, at der er Ulve i Norge og Sverrig. En norsk eller svensk Ulv har en eller anden af jer maaske endog mødt og talt med. Dette Billede viser jer, at der ogsaa er finske Ulve. Og saadan kunde jeg blive ved at nævne Land efter Land, hvor I har Ulvekammerater.

Naturligvis er deres Ansigter og Udseende anderledes end vort. I ved alle, at f. Eks. Indere og Negere ser anderledes ud end vi. De taler ogsaa et andet Sprog, og kun de norske og svenske Ulve vilde I kunne forstaa og tale med.

Men det, der binder dem og os sammen — for det er der nemlig noget, der gør — er, at vi alle har en fælles Lov, og at vi alle har aflagt det samme Løfte. Hylet er ogsaa det samme, og man prøver at faa det til at lyde ens. Og se paa Billedet, de finske Ulve bærer sig da ganske som vi, naar de hylér.

Uniformen er ogsaa den samme. Huen og Tørklædet og Bæltet og Sweateren bærer de alle. Sweateren kan have forskellig Farve, men man kan altsaa straks se paa en Dreng, man møder, hvis han da er i Uniform, om han er en Ulv eller ej. Og det skulde jo ogsaa gerne kunne mærkes paa ham.

Men hvad med dig, naar du ikke er i Uniform? Kan man saa vide, at du er en Ulv? Forhaabentlig kan man det, men kan det ogsaa ses? Det kan det, hvis du gaar med en Civilnaal i dit Frakkeopslag. Jeg gaar altid med min Spejdernaal, og derfor ved alle, der møder mig, at jeg er Spejder. Men jeg undrer mig saa ofte over saa faa af jer, der viser det paa den Maade. I gaar med alle andre Mærker og gør Reklame for en Masse andre Ting paa den Maade. Men hvorfor ikke gaa med en Ulvenaal, saa alle kan se, at her er en Ulv. Det skulde I gøre, synes jeg. — God Jagt.

Baloo.





Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København



Finske Ulveunger.

**Baloo
har
Ret!**

Alle Ulve
bør
gaa med



Ulvenaal

Palle Ulveunge er vittig





GAMMELHOLM- DRENGENE

AF PETER TINI

7. Udflugten til Hareø.

Christiansborg Flok havde allerede før Sommerlejren 3 Bander: Gammelholm-Banden, som vi kender, og endvidere Rød-Bande og Grøn-Bande. Flokken bestod saaledes af 21 Ulveunger med Mus som Flokfører, og hun havde faaet sig en Flokassistent, der kaldtes Mik. Alle Mand var i Sommerlejr i Nærheden af Skelskør, helt ude ved Stranden, hvor de havde laant en Spejderhytte af en Trop i Nærheden. Flokken havde allerede tilbragt 10 dejlige Dage, der blot var gaaet alt for hurtigt. I Dag skulde de ud paa en spændende Udflugt til Hareøen, en lille meget lidt kendt Ø i Smaalandskøbet, hvor der kun levede tre Bondefamilier. Flokken havde faaet en Fisker til at sejle dem der ud i sin meget store Fiskerbaad; desværre maatte Fiskeren ikke bruge af sin sparsomme Olie til Baadens Motor, saa Baaden skulde gaa ved Sejlkraft. Det syntes Drengene jo var meget morsommere, men Mus var klar over, at Vindforholdene godt kunde spille dem et Puds, men heldigvis var Vejret meget lovende om Morgen, saa man tog af Sted i straalende Humør, idet man satte sin Lid helt og holdent til den gamle erfarne Fisker. Flokken havde Tørkost med til hele Dagen, og den gamle Fisker syntes, det var vældig morsomt at skulle sejle med de mange, muntre Ulveunger.

I den straalende Sommersol gik Begyndelsen af Udflugten med Sang og muntre Indfald. Der blæste en frisk Vind, som fyldte Sejlene og fik Skuden til at sætte en pæn Fart paa. Da de havde sejlet en Times Tid, fik de Øje paa Hareøen, som med sin grønne Skov og gule Kornmarker saa meget lokkende ud.

Imidlertid lagde Vinden sig efterhaanden, saa at Baaden gik langsommere og langsommere. En klam Taage lagde sig over Havet, saaledes at man snart ikke kunde se noget. Men Fiskeren, som kendte Farvandet som sin egen Lomme, regnede det ikke for noget. Han havde sit Instinkt at gaa efter, og det havde aldrig svigtet ham. Mus og Mik derimod var ikke glade for Situationen; de tænkte paa Ansvar for deres 21 Dreng, som imidlertid ikke skænkede en eventuel Fare den ringeste Tanke, tværtimod nød de, at Vinden ikke blæste saa voldsomt mere, for saa gyngede Baaden ikke, og der var jo unæg-

telig nogle af Drengene, som havde faaet mærkelige Fornemmelser i Mellemgulvet af den stadiige Gyngen og Vuggen. Nu gik Baaden helt i Staa og laa og drev stille paa Vandet. Der var ikke andet at gøre end at faa Aarerne frem, men de gavnede ikke meget. Fiskeren passede een Aare og Mus og Mik skiftedes til at passe den anden. Et Par Reserveaarer skiftedes Ulveungerne til at passe; det var ikke saa nemt for de smaa Ulveunger at bakse med de store, tunge Aarer, men det hjalp dog noget. Pludselig lød der en Skuren og Skingren, og Fiskerbaaden stod helt stille. En Undersøgelse viste, at den havde boret sig ind i et Skibsvrag; der laa og ragede op af Havet, men som man i den nu helt tætte Taage ikke havde set. Det var en pinlig Stilling for Fiskeren og hans dyrebare Last, da en pludselig Ændring i Vejret kunde gøre Stillingen temmelig vanskelig, for ikke at sige livsfarlig for dem alle. Skipperen tabte dog ikke Hovedet. Han vidste, at der i Farvandet deromkring fandtes en Del Smaaøer, som ganske vist var ubeboede, men som dog vilde betyde en Sikkerhed for dem. Han satte Skudens ganske lille Jolle i Vandet og sprang selv ned i den. Han medbragte en Masse Nøgler Fiskenetsgarn, af hvilket han fæstede en Ende i sin Fiskerbaad, for paa den Maade at holde Forbindelsen med sit Skib i den tætte Taage. Saa roede han ud i det skumle Farvand for at finde Land. Da han havde roet i nogen Tid, opdagede han ogsaa, at der laa en lille Ø, tæt begroet med Krat, men iøvrigt helt fri for Mennesker, hvorimod der var meget Vildt og Fugle. Der faldt en stor Sten fra den gode Fiskers Hjerte, for nu kunde han da faa sin Ladning i Sikkerhed. Hurtigt roede han tilbage til Skibet, idet han fulgte Traaden, han havde ladet følge efter sin Jolle, det viste sig ogsaa at være en god Hjælp, da det ellers havde været næsten ugerligt at finde tilbage til det forliste Skib. Nu gjaldt det om at faa bragt Flokken over til den lille Ø. Men det gik langsomt, for der kunde kun være 2 ad Gangen i den lille Jolle foruden ham selv; han satte dog fuld Kraft paa med at ro Drengene over paa Øen.

Den forliste Fiskerbaad huggede slemt frem og tilbage mod det gamle Skibsvrag, og da der

kun manglede 3 Drengene og de to voksne Førere, og mens Skipperen var ovre paa Øen, begyndte Fiskerskuden at synke, idet dens Kahyt fyldtes med Vand fra Skibssiden. Mus fandt i en Fart nogle Redningsbælter i en Kiste, der stod i Fiskerens Kabys. Dem iførte hun Drengene og sin Hjelper samt sig selv. Med et Sug og et Skvulp vendte Fiskerbaaden sig om paa Siden, hvorpaa den forsvandt ned i Dybet. Kun lidt løst Gods og de 5 tiloversblevne paa Fiskerskuden blev flydende paa Vandskorpen. Mus havde i Farten bundet et Reb mellem dem alle sammen, saaledes at de ikke kunde drive væk fra hinanden. Det gjaldt nu blot om saa vidt muligt at blive paa Stedet, til Fiskeren kom tilbage med sin Jolle. Det gjorde han ogsaa et Øjeblik efter, han havde pludselig mærket et voldsomt Ryk i den Ledetraad, han stadig havde haft mellem sig og Skibet. Traaden var bristet, saa Fiskeren var næsten klar over, at Katastrofen var sket. Han fik nu to af Drengene op i sin Jolle, medens den tredie Dreng og de to Førere ved Hjelpe af deres Line blev trukket efter ind til den lille Ø, hvor nu hele Flokken var blevet bragt i Land.

Alle var reddet, men Situationen var jo ikke særlig gunstig. Øen laa langt ude paa Havet uden Gnist af Forbindelse med Omverdenen. Flere af Drengene var blevet vaade af Roturen. Proviant udover lidt Levninger fra Frokostpakkerne havde man ikke, og Taagen laa stadig tæt omkring alt. Men Livet havde de jo alle reddet, og det var dog det vigtigste.

Da Ulveungerne havde opdaget, at Faren var drevet over, syntes de, som de raske Drengene var, at det var et rigtigt Sommeræventyr. Paa den lille Ø fandt de midt inde i Krattet en lille Slette, der var som skabt til en Lejr, men Telte havde de ikke. Det gjorde dog ikke noget. Mus satte de tre Bander til at bygge hver en Hytte, hvortil der var glimrende Materiale, dels var der Brægn og Siv, og dels Masser af Kvas og Kviste. Førerne byggede sig ogsaa en lille Hytte, Alle Hytter lagde de i Ring omkring en Baalplads, hvor man snart fik et Baal til at brænde lystigt. Det kan nok være, Fiskeren gjorde store Øjne, da han saa, hvorledes Arbejdet gik fra Haanden for Drengene og deres to Førere. Nu meldte der sig et nyt Spørgsmaal, nemlig Sulten.

Hvor skal man faa Mad fra. De Par Stykker, der var tilbage fra Frokosten, forsløg intet. Her fandt Fiskeren paa Raad, han fortalte dem, hvad Drengene iøvrigt allerede havde set, at Øen var fuld af vilde Kaniner. Han fik hurtigt fremstillet nogle Snarer af Fiskegarn, og saa lod han Ulveungerne jage de smaa Kaniner lige ind i Snarerne. Det var ikke nogen dyrevenlig Metode at fange Dyr paa, men Nød bryder alle Love. Snart havde man 8 dejlig fede Kaniner, som blev spiddet paa Gaffelgrene over Baalet under Mik og Mus' kyndige Vejledning. Ved Stranden fandt Knold og Trolde dejlig friske Maageæg, som Jim og Spjæt kogte i vaade Papirposer efter en Metode, de havde lært af en Gilwellspejder



i Toppen. Endelig fandtes der paa Øen flere vilde Kirsebærtræer, af hvilke man plukkede herlige sorte Kirsebær. Det blev et pragtfuldt Maaltid. Ud paa Aftenen lettede Taagen. Efter et kort Lejrbaal blev Drengene, der var dygtig trætte ovenpaa den bevægede Dag, beordret til Ro i Hytterne, hvor de sov paa tørt Kvas og afrevet tørt Græs. Baalet midt mellem Hytterne kastede

sin Varme ind i Hytterne. — Da Taagen var helt lettet, kunde man se Lysene fra Sjælland glimte langt ude i det Fjerne. Da fik Mus den idé at tænde Baal paa en lille Høj tæt ved Kysten, hun fik tændt et rigtigt flammende Baal, der kunde ses langt bort. Ved Hjelpe af flere Regnfrakker fik hun lavet et stort Sejl, som hun og Mik kunde holde for Flammerne og skiftevis fjerne og holde for Ildskæret. Med dette blev de to Ulveførere ved med at lave Blinksignaler ind imod Land. Samtidig holdt de skarpt Øje med Fastlandet, og pludselig var der et Lys, som blinkede paa Land som Svar. Mus signalerede:

»Vi sender paa Morse«. Fra Landet blev der svar: »Forstaaet«. Saa signalerede Mus uendelig langsomt, men tydeligt, ved at holde Sejlet længe eller kort Tid foran Flammerne: »Ulveflokkene er i god Behold her paa Øen, send Hjelpe i Morgen tidlig«. Det lykkedes hende at blive forstaaet, og i godt Humør og med let Hjerte gik de to Førere til Ro, medens alle Drengene sov trygt paa deres ikke særlig bekvemme Lejer. Fiskeren, der var imponeret af de unge Mennesker og deres Dygtighed, blev siddende ved Lejrbaalet rygende paa sin Snadde.

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

FILM fremkaldes for
30 Øre pr. Rulle
foto-officinet

Gøttersgade 12, Kbhvn. K., Telf. Palæ 5398 X.

Attrik
4x6 12 Øre
6x9 14 Øre
6x11 18 Øre

SPORT'S Beklædning
Rekvisitter

køber vi hos



POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Helmdalsgade 29-31

Central 15.321

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Du maa sehv om det!

NAAR DUSKAL
TIL PATRULJE =
MØDE, SKAL
DU ALTID LIGE
LÆSE ET
KAPITEL FØRST -



ELLER TÆVE EN AF DINE
SPECIELLE UVENNER -



ELLER LIGE HEN OG HA' EN
ISKAGE, OG SAA KOMMER DU
ALTID FOR SENT, FORDI
DU IKKE NAAR AT
KLÆDE DIG OM
i TIDE!



BSØRN -



Af Gamle Kronhjort — Fra „Væbneren“

Jeg stod en Aften oppe paa Hellig Anders' Høj. Solen stod lavt paa Himlen, og under den gik Sjælland fladt og bredt ud i Storebælt; men lige forude snævrede Landet sig sammen til en tynd Hals, hvor Korsør Nor buer sig op imod Halseby og Tjæreby, og bag ved vider det sig igen ud til en bred knortet Historie, Halsnæs.

Tjæreby bar sit Navn med Rette i »de gode gamle Dage«, for Navnet betyder Den vaade By; den Gang gik Storebælt nemlig helt ind til Byen gennem Lille Vejlen og Store Vejlen, og da var der kneben Plads for den gamle Kongevej, der kom fra Syd om Landsgrav og skar Hovedvej 1 ved Vaarby Bro; den smøg sig ind til Tjæreby Norden om Jernbanelinien og var tit oversvømmet paa en Strækning af flere Hundrede Meter.

Denne Stump Kongevej fra Antvorskov til Korsør er anlagt af Kristian den Fjerde, der her fuldendte Faderens Arbejde. Frederik den Anden var begyndt i Ringsted.

Men langt ældre end denne Stump Kongevej er

den gamle Hærvej, der strejfedes Nordsiden af Hellig Anders' Høj, hvor vi nu staar!

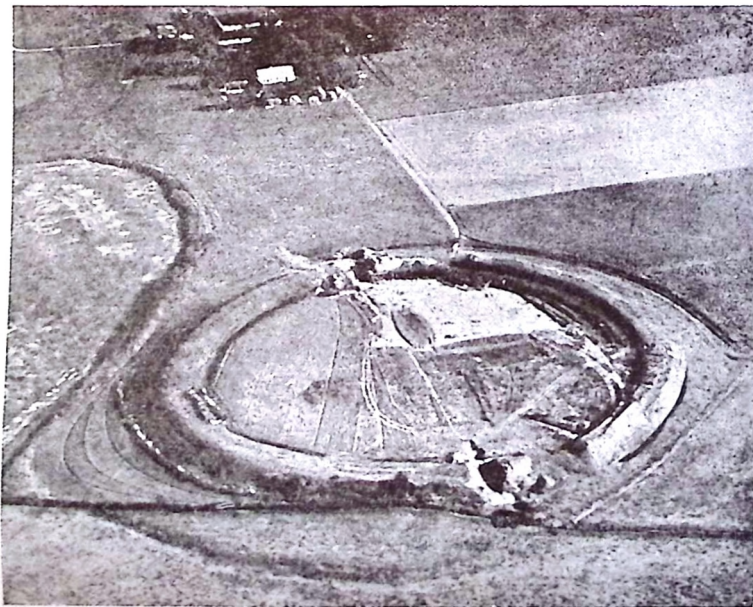
Den kom inde fra Slagelse og skulde oprindeligt ikke længere end ned til Vaarby Aa. Hernede kunde man enten gaa ombord og stikke ud paa Togt til fjerne Lande, eller ogsaa kunde man lade sig færges over til Halsnæs, og efter Valdemar den Stores Tid gik Trafiken vel hyppigt denne Vej, for at Kongens Folk kunde komme ud til den nye Tvingborg mod Venderne, den som fik Navnet Taarnborg.

Hvor dette Overfartssted var, ved vi ikke, men det skulde ikke undre mig, om det var dernede ved Hovedvej 1, lige i Sydvesthjørnet af Slagelse St. Peders Landsogn.

Men endnu tidligere søgte man sikkert ad denne Storrute ud mod Mundingen af Vaarby Aa, der hvor den mødes med Tude Aa, for her i Sammenstødet af disse to Aaer ligger det berømte Trelleborg!

Mens jeg stod deroppe under Krucifikset paa Hellig Anders' Høj, var mit Sind endnu fyldt af Indtrykke- ne fra denne hemmelighedsfyldte Vi- kingekaserne, som vi kalder Trelle- borg. Meget havde jeg læst om den, og meget havde jeg hørt om den, men det at staa oppe i det lille Udsigts- taarn, som nu er rejst midt i Vold- gaarden, og se ud over hele Kaserne- anlægget var sært betagende!

Her inden for den mægtige høje Ring- vold ligger de fire Gange fire Kaserne- bygningers Grund- linier afstukket ved Cementklodserne i de gamle Bjælke- huller, hvor Væg-



Fra Udgravningerne i Trelleborg. Man kan skimte Grundplanen til et af de ejendommelige Huse, som Gamle Kronhjort omtaler.

gene havde haft deres lodrette Bærestolper.

Man mener, at hver Gruppe paa fire Huse har kunnet rumme en Besætning paa op imod 1000 Mand, saaledes at hele Besætningen inden for Volden har været paa mindst 3000 Mand, rimeligvis noget mere, og saa har man endda uden for Ringvolden fundet en halv Snæs Huse, saa den samlede Styrke, der paa een Gang har kunnet være under Tag, rimeligvis har været en 6—7000 Mand. Og Borgens Levetid har været omkring Aar 1000. Hvem regerede her i Landet imellem Aarene 985 og 1035?

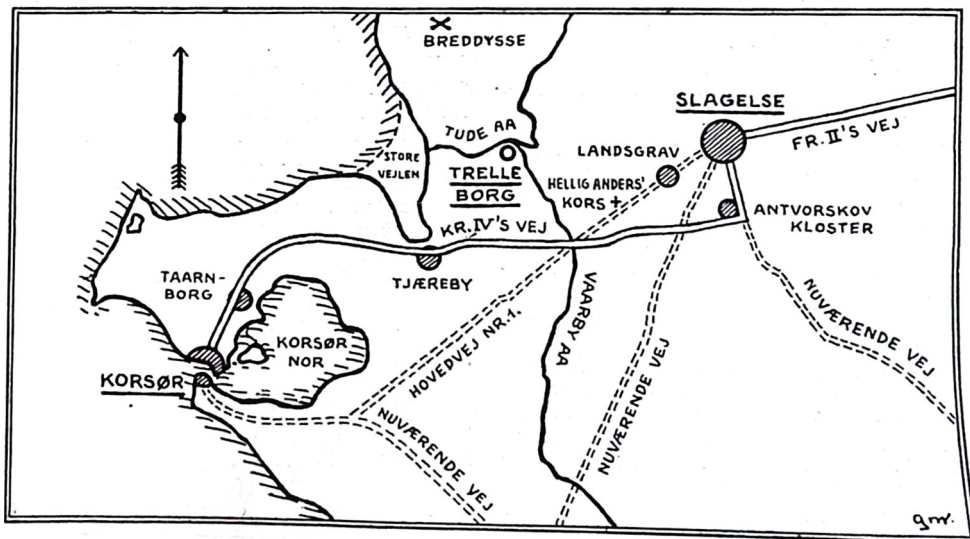
Ja, det er en af de tre Konger, som paa en eller anden Maade har haft en Finger med i Spillet, da dette Anlæg blev til! Og det er en af vore største Fortidsborge, Hammershus og Vordingborg Slot kan slet ikke hamle op med Trelleborg.

Og saa er der det lamslaaede ved det, at den Mand, der har konstrueret den, har været en fremragende Fæstningsingeniør. Du ser, hvordan Borgen bestaar af en indre Ringvold, som er 170 Meter i Tværmaal, men de samme 170 Meter er brugt som Radius fra Ringvoldens Centrum til at udstikke Forborgens Halvkredsvold. Du ser, at der inden for Halvkredsvolden har ligget en hel Del Huse af samme Form som dem indenfor Ringvolden, men Gavlhjørnerne paa disse Huse ligger ogsaa paa en Cirkellinie, der er udstykket med en Nøjagtighed af bare 25 Centimeters Fejl, naar det var særlig galt! Paa et Cirkelslag med 130 Meters Radius.

Men det mest forbløffende er nu alligevel Kon-

struktionen af de fire Huskarreer! Du ser, hvordan Husene er med buede Vægge, saa Grundplanen i dem er elliptiske, det er første Gang, saadan nogle Huse er fundet, saa vi aner ikke, hvor Bygmesteren har faaet den Idé fra. Og det spændende ved dem er, at »til at konstruere en saadan Ellipse hører jo to Brændpunkter, men hver enkelt Brændpunkt er altid fælles for to Huse, som ligger i Vinkel med hinanden. Der er derfor kun brugt ialt fire Brændpunkter til at afsætte de fire Huse; det er meget elegant«. (Det er »Fra Nationalmuseets Arbejdsmark«, Aargang 1938, der siger det!). Disse fire Brændpunkter danner en Kvadrat med en Sidelængde paa godt 36 Meter, men kun i eet Tilfælde er der en bitte Fejl, ellers er Fejlen = 0 cm. Du kunde vist ikke gøre det finere; nu kan du selv prøve det, du har jo faaet en lille Vejviserplan, da vi gik gennem Kontrollen oppe ved Gaarden, og du har selvfølgelig læst i »Fra Nationalmuseets Arbejdsmark«, som jeg lige har nævnet, eller ogsaa Brøndsteds »Vor Oldtid«, inden du gik med paa Togtet, saa jeg ikke behøver at fortælle dig mere af denne Slags.

Hvem der har Ansvaret for hele dette imponerende Anlæg, ved vi ikke, men vi kan skimte, at det er en Vikingehær under Kommando af en stærk Konge, som har haft en mægtig stram Disciplin i Rækkerne. Og jeg ser disse Vikinger gaa paa deres Nattevagt, mens Resten af Hæren sover. Dæmpet rasler Vaabnene under Runden paa Ringvolden, det er de lyse Nætters Tid. Fuldmaanen laver en glimtende Guldbro over



Vaarby Aa, mens Mosekonen brygger en let Dis ud over de lave Enge, saa Storebælt kun skimtes som en svag Solvstriben.

Sindigt skridter Vagten Ringvolden af, Tankerne flyver saa vide, han har saa stærke Minder fra Langfarterne med Drageskibene. Der var den Gangovre i England, da han og hans Kammerater holdt lystig Jagt paa nogle Munke, der troede, de kunde stikke af med Klosterets Skatte, og der var Aftenerne ved Lejrbaalene paa Frankrigs Kyster, hvor deres gamle graaskæggede Styrismand fortalte om hans Fars Bedrifter, da Vikingerne sejlede op ad Seinen og belejrede Paris, fortalte saa godt til Sønnen, at nu var han Vejviser for nye Vinkeskarer, skønt han aldrig før havde været paa disse Strande!

Et Sted paa Volden ligger en af dem fra Frivagten og sover, han har skønnere Udrustning end de andre, men han har ogsaa været i Miklagård og tjent den græske Kejser i hans Livvagt. Han har været med at fejde mod Middelhavets Sørovere, kan fortælle om de fjerne Solskinslande, saa Længslerne tager Vinger paa og som Vildgæs stryger mod Syd ud, ud til nye Æventyr! Og nu ligger denne Hirdmand paa gammel Væringesvis og sover med Skjoldet som Dække over sig og med det dragne Sværd under venstre Kind, mens højre Haand knuger Sværdhæftet, altid kampklar, det er et herligt Valgsprog!

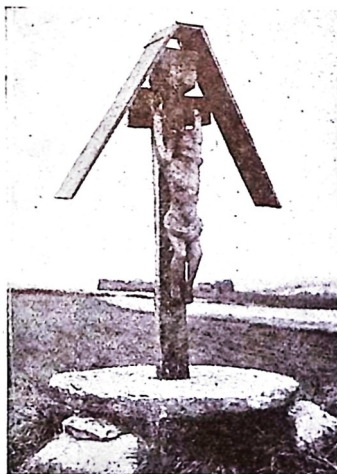
Et Kuldesus ude fra Bæltet faar mig tilbage til Virkeligheden, jeg staar stadig under Hellig Anders's Kors. Mit Blik søger op mod den korsfæstede Ansigt, alvorligt har han vendt det mod Nordvest! Er det et tilfældigt Lune af Kunstneren, eller er det fordi han vil lade Kristus vende Ansigtet velsignende over mod Hejningestrånd, hvor Slagelse havde sin gamle Havneplads? Jeg ved det ikke, ingen ved det, men Tanken griber mig saa sært, mens jeg staar under det gamle Landvejskrucifiks, hvor saa mange fromme Tanker er sendt til Gud i Bøn om Skjold og Skærm mod alle de Farer, som en Storrute gemmer, enten den gaar til Lands eller til Vands, hvorfor skulde Slagelse By ikke ogsaa søge at faa Kristi Velsignelse til ogsaa at gælde de søfarende fra dens egen Havneby?

Jeg ser mig om, da slaar det mig pludselig, at Egnen jo har været fyldt med myldrende Liv allerede i Oldtidens Dage, den ene Kæmpehøj ved Siden af den anden kroner Bakkekammen, og nede paa den flade Slette foran mig har Gaardene og Husene ligget, og derude bag Træerne, hvor nu Trelleborg ligger som en fredelig Plet, har der engang lydt Hyl og Skrig, da de oprindelige Beboere blev fordrevet af den ukendte Konge, som vilde bruge Pladsen til sin stolte Fæstning. Var han en kristen Konge eller ej, ingen ved det, Jorden derude tier, endnu har den ikke aabenbaret alle sine Hemmeligheder.

Mine Tanker suges længere ud i vor Oldtids Mørke, da jeg ser nordefter i Retning ad Kirke-Stillinge, deroppe paa Ølandsgaardens Mark ligger Breddysse og ruger over dybe Hemmeligheder! Engang for snart 4000 Aar siden, i den yngre Bronzealders Dage, ristede en Mand et Skib paa dens Overligger, et Solens Skib, her anraabte han sin højeste Guddom, han følte sig som den, der husvant plasker til Søs, derfor anbragte han Solen paa et Skib og ikke som andre, der lod Skovens gamle Kronhjort komme dragende med den.

Senere ristede en anden Mand et nyt Solskib paa Overliggeren. De hemmelighedsfulde Tegn glemtes, men

stadig huskede Ejeren af Breddysse hvert Aars Vintersolhvervsdag at bringe sin Offergave til Stenens Vætte, og endnu for ikke hundrede Aar siden sadlede han sin Hest, altid den samme, saa længe den askegraa levede, var det den, og hver Julekvæld tog han Grød og andre Madvarer med sig ud, men han ofrede ikke Maden til Vætten, for han havde redet et Par Gange rundt om Højen. Den gamles Sønneson har selv fortalt det for et Par Aar siden, — Hedenskabens Skikke er sejlivede!



Hellig Anders' Kors paa Hvilehøj ved Slagelse.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4038

KORPSET RUNDT!

1. Skørping Trop dannet.

i Sommer. Korpsets Leder, *Ove Holm*, og Statsskovrider *Jens Hvass* var til Stede den Aften, da Klampenborg Trop, 1. Hardeknud Trop og 1. Herning Trop havde indbudt til Møde i Hotellet i Skørping.

Der meldte sig over 40 Drenge til Troppen, og Lærer *Neergaard* er Tropsfører for den.

Midtjyske Division.

Nye Troppe og Flokke er dannet i følgende Byer i 1941:

- | | |
|-------------------|----------------------|
| 1. Skern Trop. | 2. Aarhus Rovertrop. |
| 1. Kolind Trop. | 1. Angantyr Trop. |
| 1. Kolind Flok. | 1. Angantyr Flok. |
| 1. Kellerup Trop. | 1. Ry Trop. |
| 1. Kellerup Flok. | 1. Hovedgaard Trop. |
| 1. Hasle Flok. | 1. Hovedgaard Flok. |

Tønder Trops Sommerlejr.

Lejren etableredes paa Sønderballe Hoved ved Gennær Bugt. Patruljerne gik i Gang med Lejrarbejderne, og der var meget, der skulde laves. Sidst blev det store Spisebord med Plads til de 42 Deltagere færdigt.

Hver Morgen i Lejren hejstes ved Paraden Dannebrog paa Lejrens store Flagstang, og om Aftenen blev det atter taget, medens Orkestret spillede, og Spejderne gjorde Honnør.

Dagene gik paa forskellig Maade. En Dag var Patruljerne paa Cykle-Orienteringsløb gennem

Løjt Land og til Aabenraa for at lære Eggen at kende. Der var Undervisning i Splejsning og Spinning, og der blev taget Prøver, medens andre drev fri Idræt. En Dag var der Udflugt til Haderslev, hvor Domkirken og andre Seværdigheder blev gennemgaaet. Ind imellem var der Tid til Badning flere Gange om Dagen og til at ligge og sole sig paa Strandbredden.

1. Lillerød.

I Lillerød var der gennem mange Aar en Trop, men for nogle Aar siden sygnede den hen og opløstes helt. Nu er der imidlertid paany kommet Gang i den, idet der atter er dannet en Trop under Ledelse af Rye Clausen i Kollerød.

Troppen havde i sin Tid egen Trophytte ved Geddemosen, men da den for nogle Aar siden nedbrændte, blev den ikke bygget op paany, og da der i 1940 indsamledes til Finland, gav Tropsraadet Troppens Kapital, ca. 1000 Kr., til dette Formaal. Det vil herefter blive en af Opgaverne for Spejdertroppen at skaffe sig en ny Spejderhytte.

1. Sct. Georgs-Trop.

Axelstaddivisionen afholdt i Forsommeren en Lejr for sine Troppe paa Egemosen. — Der var udsat en Spejderøkse som Præmie til den Patrulje, der mødte med den bedste og billigste Kostplan, samt kunde fremvise den bedst tillavede Mad.



Pandekagen vendes.



Rebspinning.

Fra 1. Tønders Sommerlejr.



Madlavningen.



Brødrepar i 5. Østerbro Tropp.

1. Sct. Georgstrops Musketerer-Patrolje vandt Øksen.

Om Eftermiddagen afholdtes en Haandbold-konkurrence mellem Hold fra de forskellige Tropper, et ældre og et yngre Hold.

1. Sct. Georgstrops to Hold vandt begge Klasser og modtog to Bægere som Præmie.

Det var en stor Dag for Troppen, som nu er kommet op paa 52 Mand Spejdere og 32 Ulve.

I Løbet af to Maaneder er der uddelt ca. 25 Duelighedstegn og 12 II. Kl. Mærker.

Det er nu blevet bestemt, at Troppens 25 Aars Jubilæum skal holdes Søndag den 2. November.

5. Østerbro Tropp.

Den 13. Januar i Aar samledes en Del af de gamle Drengene, der har staaet i Troppen siden den blev stiftet den 13. Januar 1911, for at fejre Jubilæet ved en Festlighed. Et Par Maaneder senere holdt vi derefter den egentlige Fødselsdagsfest med en stor Troppesfest, der gav et godt Overskud. Efter at vi i Januar har haft samlet de gamle 5. Ø'er, har vi nu den Glæde at tælle flere af disses Sønner i vore Rækker — det er altsaa nu anden Generation, der rykker ind i Troppen. For Øjeblikket tæller vi ialt 93 Spejdere og Ulve i Tropp og Flok tilsammen — og vi mener at have Rekord med Hensyn til Brødrepar, idet vi har 14 Brødrepar og 6 Fætrepar — er der nogen anden Tropp, der kan slaa denne Rekord?

Den 20. Maj afsluttede vi vor aarlige Patrolje-konkurrence, der varer i 1½ Maaned og i hvilken vi prøver vore Patroljer i alt tænkelig Spejdersport. Af Opgaver kan vi nævne: Patroljeterænøvelse — Natorienteringsløb over 50 km og en afsluttende Week-end foruden mange andre Opgaver i Form af Enkeltmandsopgaver.

Valdemarsdag optog vi 8 Ulveunger i Troppen. Sidst i Juni tog vi paa Sommertur til Sydmen med ca. 40 Spejdere.

Kong Hans' Tropp

har gennem Aarene vokset sig saa stor og stærk, at den hævdede sig godt ved »Nørrejdskes« Foraarsturering. Der var 10 Præmier, og Troppen vandt de 7, nemlig 3 Plader til Troppstanderen, 1 til Patrolje »Maarenes Stander, et Tovtrækningsreb samt Vildsvinetanden og Rævehalen. Desforuden blev Patroljen »Maarenes« Nr. 1 til Kolonnens Byløb. Alle er klar over, at det ikke kan nytte at hvile paa Laurbærrene, men der arbejdes støt og roligt paa at føre Troppen videre frem; den sjette Patrolje er dannet, og der er ialt 60 Spejdere, Skovmænd og Førere.

Flokken har udmærket sig ved at besætte 1. og 2. Plads til Kolonnens Byløb for Ulve og er nu oppe paa 30 Ulve og Førere.

Kong Humbles Flok og Tropp.

Troppen tæller nu 57 Spejdere, og Flokken er paa 18 Ulve. Den 25. Maj blev der afholdt en Spejderudstilling og Bazar, som gav et fint Overskud paa 700 Kr. I Pinsen var Tropp og Flok i Lejr i Hjortholm. Det sidste, som er sket, er at Troppen har faaet et 10 Mands-Orkester, som arbejder flittigt, saa det kan spille til Efteraarsfesten. Det er et fint Resultat, at begge Troppene paa Langeland nu har hver sit Orkester.



Nyt fra Prins Hamlets Trop.

En af Troppens Patruljer blev Nr. 1 i Divisionsturneringen (Spætten) og vandt saaledes Vildsvinetanden. I Tropskonkurrencen blev Troppen Nr. 3.

Sommerlejren i Aar var en 10 Dages Vandre-tur paa Stevns i Tiden 4.—13. Juli. Vi cyklede fra Helsingør til Køge. Her stillede vi vore Cykler og begyndte paa Vandringen, ialt ca. 115 km. I Lejren deltog 32 Spejdere. Lejren var fuld af Oplevelser, bl. a. Bregentved. Her fik vi Lov at slaa Lejr nede bag i Slotsparken ved en Sø. Grev Moltke, der er gammel Helsingør Spejder, viste os Bregentved Slot og Park. Greven var tilstede ved et Lejrbaal, vi holdt om Aftenen.

Nu er det snart Slut med Ferien og saa skal Tropsarbejdet begyndes igen.

1. Odense Trop.

har fra den 5.—13. Juli afholdt en udmærket Sommerlejr i Sinebjerg paa Horneland. Vejret var ualmindeligt fint, da det ikke regnede en eneste Dag. Turen blev en stor Oplevelse for de 20 Dreng, der deltog.

Fra Lejren blev der foretaget Ture blandt andet til en Jættestue i Svanninge Bakker og til Fyns eneste Rundkirke i Horne.

Nu gaar Troppen i Gang med det daglige Arbejde og Hvervning af nye Spejdere.

1. Skanderborg Trop.

Troppen har haft en vellykket Sommerlejr ved Vejle Fjord. Der deltog 42 Spejdere, deraf 15 fra den nystartede 1. Ry Trop.

3. By Trop's

Arbejde vil i den kommende Tid være præget af Arbejdet med de mange nye Spejdere, som Troppen i de sidste 3 Maaneder har faaet. En energisk og heldig gennemført Propagandage har dette til Resultat: Troppen kan nu monstre 4 Patruljer med 8 Spejdere i hver, 8 Rovers, 20 Ulve plus det normale Antal Førere. Trods de mange nye Spejdere afholder Troppen den 3. Oktober i Borgernes Hus den sædvanlige Tropsfest, som vi haaber vil give et godt Resultat, da Troppen i høj Grad mangler Materiel til de mange ny.

FUNDET!

En næsten ny Spejderhat med en 1 Øre i Snoren er den 13. Juli fundet paa Landevejen mellem Rønnede Kro og Næstved. — Henvendelse: Tropsassistent Vagn Pedersen, Hjultorvet 3, Næstved.



Viggo Frederiksen, Skovmand, 1. Flakkebjerg Trop.

Fritz-Carl Jacobsen, 1. Tønder Trop.

Hermann Pumpe, P.F., 1. Tønder Trop.

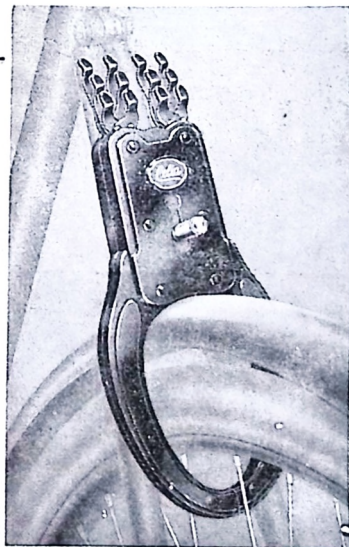
Ole Trolle Nielsen, T.A., 1. Skanderborg Trop.

Gunnar Chr. Bjerre, Skovmand,

Hans Tausens Trop.

Poul Kolle Jørgensen, Skovmand,

Hans Tausens Trop.



Celia-Laasen

Præmieret af
Dansk Cyklist Forbund

ORIENTERINGS OPGAVERN

Af de indsendte Løsninger paa Orienteringsopgaven i Juni Nummeret var 5 Løsninger helt rigtige og 6 omtrent rigtige.

De rigtige Løsninger var indsendt af:

Eduard Troelsgaard, »Falkene«, Sct. Bendts Trop.
Poul Hyldvang, P.A., »Ørnene«, Sct. Johns Trop.
Aage Jørgensen, Nykøbing Falster.
Vagn Steen, Kong Skjolds Trop.
Knud Elvers, Asser Rigs Trop.

De tre første vandt ved Lodtrækning.



Køb
Den lille Spejderbog

Pris Kr. 1.75

Faas paa Depotet

TOMMY-TVÆRSÆK

Kr. 6,50

lille Størrelse

Kr. 3,50



**DET DANSKE
SPEJDERKORPS
DEPOT**

FRILUFTS-MAGASINET
SKINDERGADE 27 • KØBENHAVN K

CENTRAL 10909 • 11203